

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu a J. Violy Takáčovej a J. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu **V. Z.**, bytom Č., zastúpeného JUDr. L. B., advokátkou v K., K., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni – ústredie, U., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej** z 12. októbra 2006, č. 332-4505-GC-04/2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/71/2006-44 z 13. februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/71/2006-44 z 13. februára 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 12. októbra 2006. Uvedeným rozhodnutím správny orgán podľa § 179 ods. 1 písm. b/ a § 277 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zsz“) potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka T. č. 700-3940218906-GC-04/06 z 11. júla 2006, ktorým bolo žalobcovi, samostatne zárobkovo činnnej osobe, predpísané k úhrade poistné na nemocenské poistenie v sume 29 959 Sk za obdobie od 1. júla 1997 do 30. júna 1999 a od 1.

júla 2000 do 31. decembra 2003 a poistné na dôchodkové zabezpečenie v sume 172 697 Sk za totožné obdobie, spolu v sume 202 656Sk. Žalobca ako platiteľ poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 1. júla 1997 do 30. júna 1999 a od 1. júla 2000 do 21. decembra 2003 nezaplatil uvedené poistné vôbec, čím porušil ustanovenia § 14 ods. 1 písm. b/, resp. § 14 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 písm. c/, § 15 ods. 1 a 3, §16 ods. 5, § 17 ods. 2 a § 21 ods. 2 zák.č. 274/1994 Z.z. Krajský súd vo svojom rozsudku podrobne uviedol obsah rozhodnutia a obsah vyjadrení účastníkov konania k žalobe a na ich základe vyslovil záver, že žalobca ako držiteľ živnostenského oprávnenia bol v spornom období považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 4a ods. 1 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.). Jeho účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení trvala v zmysle § 145a ods. 2 zák.č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2000, ako aj od 1. januára 2001, keďže vychádzajúc z priznania k dani z príjmov fyzických osôb za roky 1996 až 2002 žalobca v uvedenom období dosiahol príjem, ktorý zakladá jeho účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení. Vychádzajúc z týchto výpisov z priznania k dani z príjmu fyzických osôb za jednotlivé obdobie bolo správnymi orgánmi určené poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie v jednotlivých obdobiach v súlade s v tom čase platnou právnou úpravou.

V čase vydania napadnutého rozhodnutia bola žalobcovi vyrubená daň z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 1997 v sume 415 710 Sk, z čoho plynie vymeriavací základ 6 847 Sk. Takto určenou sumou dane z príjmov fyzických osôb za príslušné zdaňovacie obdobie bola Sociálna poisťovňa viazaná, pričom v čase vydania napadnutého rozhodnutia nebolo rozhodnuté o daňovej povinnosti žalobcu v zdaňovacom období roku 1997 odchylné niektorým zo spôsobov uvedených v § 44 zákona o správe daní a poplatkov, t.j. nebolo vydané žiadne rozhodnutie – dodatočný platobný výmer správcu dane, ktorým by bola daň z príjmov žalobcu vyrubená odchylné od uvedeného daňového priznania žalobcu. Pobočke odporkyne v T. bolo Daňovým úradom v T. listom z 31. mája 2006 oznámené, že žalobca už dodatočné pozmeňujúce daňové priznanie za rok 1997 v zmysle platných právnych predpisov podať nemohol. Vychádzajúc z týchto skutočností považoval krajský súd námietku žalobcu, týkajúcu sa nesprávneho zaúčtovania kúpnej ceny nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 26. marca 1997 medzi žalobcom a kupujúcimi Železnicami SR na strane výnosov za irelevantnú. Pokiaľ ide o odpustenie penále, krajský súd konštatoval, že toto nie je právne nárokovateľné a bolo

predmetom samostatného konania a rozhodovania S. poisťovne. Vzhľadom na túto skutočnosť pre posudzovanie zákonnosti preskúvaného rozhodnutia tento nárok žalobcu nemal význam. Žalovaná sa náležitým spôsobom vysporiadala aj s námietkou premlčania vznesenou v podanom odvolaní proti rozhodnutiu pobočky odporkyne. Táto navyše nebola žalobnou námietkou, preto sa s ňou súd nezaoberal. Krajský súd zväzil všetky žalobcom uvedené skutočnosti a na ich základe žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu trval na tom, že chyba, od ktorej sa následne odvíjal nesprávny postup S. poisťovne pri predpísaní poisťného spočívala v tom, že na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 26. marca 1997 medzi predávajúcim, t.j. žalobcom a kupujúcim: Železnice Slovenskej republiky, generálne riaditeľstvo, K., v K., ktorou bol odpredaný jeho majetok v osobnom vlastníctve bol príjem nesprávne zúčtovaný na stranu výnosov. Kúpna cena bola pripísaná na je bežný podnikateľský účet. Nesprávne zúčtovaná suma je výškou ceny predmetu kúpy v zmysle predmetnej kúpnej zmluvy vo výške 2 654 053 Sk. Na základe uvedeného vo vzťahu ku všetkým rozhodnutiam preto namietal, že správny orgán nemal k dispozícii rozhodnutie Daňového úradu v T. o prebehnutých kontrolách, čo považoval za veľmi významnú skutočnosť (z dôvodu nesprávnej aplikácie právnej normy), od ktorej sa potom odvíjajú aj odvodové povinnosti, ktoré sú napádané vo vydaných rozhodnutiach a v žalobe. Pritom poukázal na to, že správna výška príjmu za zdaňovacie obdobie roku 1997 je mínus 493 014 Sk. Ďalej uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal vo svojom rozsudku s námietkami, ktoré vzniesol proti samotnej daňovej kontrole, z ktorej absentuje Protokol z vykonanej daňovej kontroly. Z uvedených dôvodov žiadal zmeniť rozsudok krajského súdu a zrušiť rozhodnutie žalovanej z 12. októbra 2006 spolu s rozhodnutím jej pobočky a vec vrátiť žalovanej na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaná navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 4a ods. 1 písm. b/ zák. č. 100/1988 Zb. za samostatne zárobkovo činné osoby sa na účely S. zabezpečenia považujú osoby, ktoré majú oprávnenie prevádzkovať živnosť.

Na dôchodkovom zabezpečení sú zúčastnené samostatne zárobkovo činné osoby (§ 6 ods. 1 písm. c/ zák. č. 100/1988 Zb.).

Nebolo sporné, že žalobca bol podľa § 4a ods. 1 písm. b) zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov samostatne zárobkovo činnou osobou na základe zápisu do živnostenského registra č. 811-1465 od 30. júna 1994 do 31. decembra 2003. Tiež nebolo sporné, že ako platiteľ poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 1. júla 1997 do 30. júna 1999 a od 1. júla 2000 do 31. decembra 2003 poistné v celkovej sume 202 656 Sk vôbec nezaplatil z dôvodu, že za zdaňovacie obdobie roku 1997 bol nesprávne zaúčtovaný vklad do podnikania.

Predmetom preskúmania v danom konaní je zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov, ktorými rozhodli o povinnosti žalobcu podľa § 14 ods. 1 písm. b/ zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni, podľa ktorého poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie sú povinné platiť samostatne zárobkovo činné osoby. S účinnosťou od 1. januára 2001 vyplývala uvedená povinnosť z § 14 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 písm. c/ v znení zákona č. 467/2000 Z.z. Platenie poistného, vymeriavací základ pre výpočet poistného a rozhodujúce obdobie, z ktorého sa zisťuje vymeriavací základ sú upravené v § 15 a § 17 zákona.

Zhodne so žalovaným správnym orgánom a krajským súdom aj odvolací súd je presvedčený, že podľa citovanej právnej úpravy jediným kritériom rozhodujúcim pre určenie vymeriavacieho základu pre výpočet poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie je Priznanie k dani z príjmov fyzických osôb žalobcu za rozhodné obdobie, teda za roky 1995 až 2002. V spornom období bol žalobca povinný platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie z vymeriavacieho základu percentuálnou sadzbou, a to na nemocenské poistenie vo výške 4,8% a na dôchodkové zabezpečenie vo výške 27,5% (od 1. januára 2000 do 31. decembra 2003 vo výške 28%).

Odvolací súd považuje za dostatočné pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovanej skutkové a právne východisko krajského súdu obsiahnuté v odôvodnení jeho rozhodnutia. Z neho jednoznačne vyplýva, že pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej bol pre krajský súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V tom čase nebolo vydané žiadne rozhodnutie – dodatočný platobný výmer správcu dane, ktorým by bola daň z príjmov žalobcu vyrubená odchyľne od daňového priznania žalobcu za rok 1997.

Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by bolo možné spochybníť správnosť napadnutého rozsudku, preto ho podľa § 219 OSP v spojení s § 250s OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovanej v ňom trovy nevznikli.

P o u ě n í e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. septembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová